



1. Danas se vraćamo malo unazad, prošlu propovijed sam govorio o ženi koja se dotakla Isusovih halja i ozdravila. Tom događaju je svjedočio i Jair, predstojnik sinagoge. Tko je Jair? Jair je očajni otac koji ima bolesnu kćer, i u svom očaju odlučuje pronaći Isusa kako bi ga zamolio da mu izliječi kćer.

Pročitati tekst iz Biblije

2. Kao i do sada, uspoređivati ćemo tekst iz sinoptičkih Evandjelja kako bi dobili potpuniju sliku događaja koji se nalazi ispred nas. U (Luki 8, 40-42) nam piše: „Kad se Isus vrati, mnogi ga ljudi prijazno prime, jer su ga svi očekivali. I evo, dođe neki čovjek, imenom Jair, koji bijaše predstojnik sinagoge, pade Isusu do nogu te ga zamoli da dođe u njegovu kuću, jer je imao kćer jedinicu od dvanaestak godina koja bijaše na umoru.“ U (Marku 5, 21-23) nam piše: „Kad Isus lađicom opet prijeđe na drugu obalu, skupi se oko njega silan narod. Stajao je pokraj mora. Tada dođe jedan od nadstojnika sinagoge imenom Jair te mu, kad ga opazi, pade pred noge, usrdno ga je molio: **Kćerkica mi je na umoru. Dođi i stavi ruke na nju da ozdravi i poživi!**“ Po (Marku) znamo da se Isus vratio putem lađice na drugu stranu obale, što znači da, ako je Dekapolis bio na istočnoj strani, vrlo vjerojatno se Isus vratio od kud je i krenuo – na zapadnu stranu obale. Nazad u Galileju...možda u Kafarnaum? Biblija nam ne daje točnu lokaciju gdje se Isus vratio, ali vrlo vjerojatno se radi o Kafarnaumu. A zašto je to moja pretpostavka? Naime, čitamo u (Luki) da ga je narod očekivao. Zašto bi ga narod očekivao? Pa zato jer su Isus i njegovi učenici živjeli među njima, i zbog toga njihovo očekivanje Isusa je bilo opravdano ja vjerujem – i zato Kafarnaum.

2.1. Ali prije nego je uspio krenuti prema doma s obale, događa se nešto vrlo značajno ispred svih nazočnih – a bilo ih je mnogo kako nam Evandjelja pišu.

Predstojnik sinagoge, zvan Jair, pada pred noge od Isusa, i moli ga u suzama da spasi njegovu kćer koja je pred umorom zbog bolesti.

2.2. Koje dužnosti je izvršavao predstojnik sinagoge? Predstojnik ili ravnatelj – kako god vam je lakše razumjeti - sinagoge je bio zadužen za administrativne poslove. Nadgledao je vršenje službe unutar sinagoge, bio je zadužen da se štovanje (bogoslужbe) odradi po propisima tadašnje usmene tradicije koju su većinom predvodili frakcija zvana: farizejska sljedba. Uz sve to, čuvao je zgradu (sinagogu), i pobrinuo se da zgrada bude funkcionalna u svakom pogledu kako bi nakraju unutar nje se moglo aktivno događati štovanje Jahve i njegovog Zakona...za šta je na kraju i izgrađena.

2.3. Jair je bio jedan od tih ravnatelja, što znači da je sigurno bio jako poštovan unutar zajednice kojoj je pripadao. Drugim riječima, sigurno je bio poznat mnoštvu koje je svjedočilo događaju gdje on pada pored nogu od Isusa.

2.4. Ovo...je zasigurno očajnički čin – kako sam i rekao na početku propovijedi - motiviran ocem koji jako voli svoju kćer. Pazite, usred mnoštva, gurajući se s drugima sigurno, pada dramatično pred svima ispred nogu od Isusa. Po tome možemo zaključiti da Jair u ovom trenutku ne mari šta je ravnatelj sinagoge. Jair ne koristi svoj status kako bi možda drugim putevima došao do Isusa. Pod tim mislim, bojeći se književnika i farizeja radije je u tajnosti poslao nekoga od svojih ukućana da pozove Isusa. NE, on to ne čini. On dolazi sam, i: „**usrdno¹ moli Isusa, dok kleči ispred njegovih nogu...**“², kako nam tekst kaže.

2.5. Podsjetimo se nešto, do ovog događaja, Isus je već imao nekoliko ozbiljnih okršaja sa farizejima: gozba kod Mateja carinika – gdje su ga farizeji napali: „*Kako se možeš ti koji se zoveš Učiteljem družiti sa carinicima i grješnicima.*“³ Izlječenje uzetoga gdje je Isus rekao da su mu oprosteni grijesi....ispred farizeja.⁴ Trganje klasja na Šabat (subotu)....gdje po usmenoj tradiciji farizeja učenici od Isusa nisu to smjeli činiti – to je bilo svetogrđe učiniti, i još je sam sebe proglasio Sinom Božjim.⁵ I za kraj imamo događaj gdje je Isus unutar sinagoge – opet na Šabat – javno pred svima izliječio usahlu ruku od člana zajednice te sinagoge: „**Farizeji su kiptjeli od bijesa, i počeli su se dogovarati međusobno šta bi učinili Isusu**“,⁶ kako nam sam tekst kaže.

2.6. Pretpostavljam da je Jair znao za sve te događaje, on je bio u administrativnoj službi. Opet, zašto pretpostavljam? Naime ako uzmemo u obzir da su farizeji imali naviku pisati izvještaje koje bi slali u Sanhedrin⁷, pogotovo ako su ti izvještaji u sebi imali sadržaj koji je bio prijeteće prirode tadašnjem religijskom poretku koji je dominirao nad izraelskim narodom....svi ti izvještaji bi išli preko Jairovih ruku. Drugim riječima, on ih je slao u Sanhedrin.

2.7. Tako da, Jair znajući da će možda njegov ugled biti srušen ovim šta slijedeće namjerava učiniti, on ne mari, on odlučuje učiniti ono šta bi svaki otac koji voli svoju kćer učinio.

¹ Sinonimi za riječ „usrdno“: preklinjati, poniziti se, svim srcem....

² (Marko 5, 23)

³ (Luka 5, 27-39)

⁴ (Luka 5, 17-26)

⁵ (Luka 6, 1-5)

⁶ (Luka 6, 6-11)

⁷ Sanhedrin definicija: Sanhedrin dolazi od grčkog izraza „sunedrion“ - "sjediti zajedno", što znači vijeće. Veliko vijeće je bilo židovsko: pravosudno i upravno tijelo. Sanhedrin je bio sastavljen od lokalne elite - uključujući članove prvosvećeničke obitelji, književnika (vjerskih stručnjaka), i starješina.

3. Kad smo već kod teme (otac voli svoju kćer), želim reći slijedeće: naše uši su čule od drugih ljudi kako se u to i to vrijeme prema djeci odnosilo tako i tako. Neki su nam govorili kako su oni - dok su bili djeca - morali čekati na podu pokraj stola da se odrasli najedu, a oni bi nakraju dobili ostatke koji bi ostali. Nažalost nebrojeno puta smo čuli, a možda i svjedočili osobno kako se otac iživljavao fizički na svojoj djeci. S druge strane, neki biblijski učitelji tvrde da se u vrijeme Isusa djecu imalo samo iz razloga kako bi pomogli roditeljima u njihovim svakodnevnim aktivnostima. Oni govore da se do dobi gdje su mogli početi pomagati svojim roditeljima, na djecu gledalo više kao teret a ne blagoslov, itd., itd.

3.1. Ne znam šta bih rekao na sve to osim ovo, osobno vjerujem da su kroz cijelu povijest postojali sebični, pokvareni, i zli očevi bez obzira u kojoj kulturi i u kojem dobu u povijesti su živjeli. S druge strane, vjerujem da su kroz cijelu povijest postojali brižni, strpljivi, i puni ljubavi - prema svojoj djeci očevi.

3.2. U ovom slučaju ovdje imamo oca koji pripada drugoj kategoriji, ali opet pitam se: da li bi Jair volio svoju kćer toliko da je imao na primjer sina, i kćer? Ili bi onda njegov fokus više bio na sinu? U smislu: „*Moram ga naučiti Toru, moram ga naučiti šta znači biti muškarac, moram ga naučiti Božje Zapovijedi, ipak on dalje nosi moju lozu, moje prezime...*“ Drugim riječima, zaokupljen mišlju da je sin važniji, možda Jair nikada ne bi upoznao to divno žensko ljudsko biće koje bi isto bilo dio njegovog života. Ne znam, ali ono što znam je da je Bog odlučio da Jair u svom životu ima kćer jedinicu. I Jair je sigurno svoju kćer jedinicu učio Božjim Zapovijedima, učio ju je povijesti njihovog naroda, učio ju je šta se od nje kao buduće žene očekuje. Ali isto tako, zbog toga jer je bila jedinica, imao je jedinstvenu priliku upoznati svoju kćer na jednoj dubljoj razini - razini koju možda ne bi prepoznao da je imao više djece. Uglavnom, vjerujem da je Jair jako volio svoju kćer.

3.3. Tako trebamo i mi očevi koji se deklariramo kao Isusovu učenici, bez obzira koliko djece imamo, bilo sinova, ili kćeri, ili oboje, ili jedinicu, ili jedinca....mi moramo pokušati upoznati ih kao individue – naravno koliko nam vrijeme dozvoljava - i svih ih skupa učiti: o Bogu, o njegovom planu s ovom realnosti, o Kristu i zašto je on došao na svijet.

3.4. Podsjetimo se nešto, Bog je rekao Mojsiju na Sinajskom brdu tokom sklapanja Saveza s Izraelom da cijeli narod mora izvršavati njegove Zapovijedi.⁸ Nije rekao samo muškarci moraju. To isto vrijedi i danas za nas kršćane: i naše žene, i naša djeca, i mi kao očevi moramo se učiti slijediti i sprovesti Isusove Zapovijedi u našim životima. A kako to izgleda? Budimo kao Jair, volimo našu djecu, shvaćajući da smo ih dobili na dar od Boga, kako bi ih prvenstveno naučili Božje Zapovijedi, a znamo da su one: pravedne, istinite, milostive, blagonaklone, snažne u čistoći moralnih istina, mudre, uzvišene, savršene....na kraju...SVETE SU. Budimo takvi očevi!

4. Ok, idemo dalje s tekstom, znači preskačemo događaj sa ženom koja je dotakla ogrtač od Isusa, i idemo u događaj gdje Jairovi ukućani dolaze u susret Jairu i Isusu – s namjerom da ga obavijeste kako mu je kćer nažalost umrla.

8 (Izlazak 34, 10-35)

4.1. U (Luki 8, 49-56) nam piše: „Dok je on još govorio, dođe netko od strane predstojnika sinagoge te reče: **Kćerka ti umrije. Ne muči više Učitelja!** Kada je to Isus čuo, reče mu: **Ne boj se! Samo vjeruj! Bit će spašena!** Kada dođe u kuću, ne dopusti nikome ući sa sobom osim Petru, Ivanu i Jakovu te ocu i majci djevojčinim. Svi su plakali i kukali za njom. A on im reče: **Nemojte plakati! Nije umrla, već spava.** Oni su mu se smijali jer su znali da je umrla. Ali, on joj prihvati ruku te viknu: **Djevojko, ustani!** Njoj se vrati život, i odmah ustade. I on naredi da joj se dadne jesti. Njezini roditelji su se snebivali, a on im zabrani kazati ikomu što se dogodilo.“

4.2. U (Marku 5, 35-43) nam piše: „Dok je on još govorio, dođoše nadstojniku sinagoge ukućani koji rekoše: **Kćerka ti je već umrla. Čemu još dulje mučiš učitelja!** Isus, kad je pričuo riječ koja bijaše rečena, reče nadstojniku sinagoge: **Ne boj se! Samo vjeruj!** Nije dopustio da ga itko prati osim Petra, Jakova i Ivana, Jakovljeva brata. Kada dođu kući nadstojnika sinagoge, Isus opazi metež i one koji su plakali i naricali žestoko. Uđe i reče im: **Zašto bučite i plačete? Dijete nije umrlo, već spava.** Oni su ga ismijavali. Ali, on ih izbací sve van, uze samo oca djeteta, njegovu majku i svoje pratitelje te uđe tamo gdje bijaše dijete. Uхвати djetetu ruku te mu reče: **Talitha kum!** - što znači: Djevojčice, zapovijedam ti, ustani! Djevojčica odmah ustane i počne hodati. Bijaše joj dvanaest godina. Ljudi su bili izvan sebe od čuđenja. On im oštro naloži neka to nitko ne dozna i naredi da se djevojčici dadne jesti.

4.3. Dobro, nakon šta je izliječio bolesnu ženu, dolaze ukućani od Jaira da mu daju lošu vijest, rekli su da mu je kćer umrla, slijedeća rečenica koja im je izašla iz usta je; „*Nemoj više mučiti učitelja.*“ Ova izjava može imati dva značenja po meni, pod 1) Baš kao i Jair, njegovi ukućani su počeli zanimati se za Isusa, počeli su druge slušati o čemu Isus propovijeda – svidjelo im se – i sada mu iskazuju poštovanje tako da mu se obraćaju sa titulom: Učitelj. Ili, pod 2) Nisu kao i Jair, ne zanima ih šta Isus ima za reći, ali se boje za Jaira, ipak je on predstojnik sinagoge, njegov život, i njihov život, su intimno povezani sa „pravednim“ ljudima koji se zovu farizeji, književnici i zakonoznanci. I taj život ima svoje prednosti. I oni znaju da je Jairov ugled potencijalno ugrožen odlukom da ide po Isusa. Ali, iz poštovanja prema Jairu nisu htjeli ništa reći – ipak mu kćer umire. I kada je umrla, u svojim srcima su ovo pomislili: „*Sada kada je umrla, bolje da idemo po Jaira, prije nego je doveo u kuću čovjeka koji će ga svojim dolaskom osramotiti, a i nas skupa s njim.*“ Vjerujem da se radi o drugom značenju u ovom odlomku, mislim da su ukućani od Jaira bili neprijateljski nastrojeni prema Isusu.

4.4. Idemo skupa sa Jairom prema njegovoj kući. Dok budemo proučavali slijedeće stihove, pokušati ću vas uvjeriti da je značenje broj 2) logičniji izbor u ovom događaju. Ok, Isus tješi Jaira, on reagira na njegovu šok reakciju nakon što je čuo da mu je kćer umrla. Vjerujem da ga želi probuditi iz tjeskobnog napadaja koji se sada ušuljao u njegov um i srce: „*Ne boj se, samo vjeruj, biti će spašena!*“ – rekao mu je Isus. Pretpostavljam da je Jair znao da Isus može izliječiti ŽIVE LJUDE od neke bolesti, ali da Isus može nekoga dignuti iz MRTVIH...e to je već nešto drugo. Ne znam šta je Jair u tom trenutku mislio, ali očaj zna biti snažan motiv, iako nije znao šta će slijedeće Isus učiniti, poslušao ga je. Na kraju, šta je imao za izgubiti, kćer mu je već umrla. Drugim riječima, Jair je vjerovao Isusovim riječima iako nije imao prijašnje dokaze (Isus može uskrsnuti nekoga iz mrtvih) koji bi to potvrdili. On je vjerovao da je Isus Sin Božji.

4.5. Kako god bilo, za razliku od njegovih ukućana koji su se bojali za svoj ugled koji su imali, on i dalje nije mario za svoj ugled. Jair je volio svoju kćer i to mu je bilo važnije od bilo čega drugoga šta je posjedovao (ugled) u svome životu. Drugim riječima, on je bio spreman žrtvovati SVE samo kako bi vidio svoju kćer zdravu i živu. Dok, ukućani, su nažalost koristili njezinu smrt kako bi zaštitili sebe ja vjerujem.

4.6. Znam da ovo grubo zvuči sa moje strane: „*Kako možeš reći Danijele da ukućani misle na sebe u trenutku kada im je baš ovog trenutka voljena osoba umrla?*“ Na sprovodu svoje majke su bili sestra i brat koji nisu pričali godinama jedno s drugim. Ponos i sebičnost se vidjela na licima njihovim baš u trenutku dok su pokopavali njihovu majku. Nisu se ni pogledali tokom sprovoda. Otišli su sa sprovoda ne pričajući jedno s drugim. S tim rečeno, nažalost i u trenutku kada mislimo da sebičnost, ne oprost, ponos...neće sigurno biti prisutni tokom određenog događaja, oni budu. Čovjek je itekako sposoban misliti prvo na sebe, čak i dok ne bi trebao. Ponavljam, znam da ovo grubo zvuči od mene, ali to ne znači da to nije istina, ova priča o bratu i sestri dokazuje moju tezu.⁹

4.7. Ok, idemo dalje, vidimo da je Isus pozvao samo Petra, Ivana, i Jakova, brata od Ivana. Zašto samo njih? Po biblijskim izvještajima se da zaključiti da je Isus znao tko će, i koju će ulogu odraditi svaki njegov apostol nakon šta on ode sjesti zdesna Ocu. I zbog tog znanja je odlučivao tko će primiti, i kada će primiti neko novo saznanje koje je bilo usko povezano sa njegovom titulom Krist. Isto tako, ovo nije jedini put da je Isus odveo ovu trojicu negdje da budu sami s njim.¹⁰ Kroz sve događaje koje sam naveo u fusnoti, da se zaključiti da je Isus razvio tokom svoje službe prisniji odnos sa trojicom za razliku od ostalih devet apostola. Ali u ovom događaju, Isus je bio spreman podijeliti novu teološku istinu samo sa njima trojicom – zasad, ponavljam se.

4.8. Znači, nakon što je pozvao trojicu da idu s njim, stigli su do kuće od Jaira, bila je velika gužva u kući, i svi su već plakali i tugovali za njegovom kćerkom. U ono vrijeme, bio je običaj da se naruče profesionalni naricatelji. Ne znam točno kako je to izgledalo - naricati - u židovskoj kulturi, ali, kroz priču sa mojom obitelji, znam da se u vrijeme naših djedova i baka prakticiralo naricanje.¹¹ Obično su žene iz mjesta ili sela došle na sprovod, i tokom ceremonijalnog obreda bi naricale. Tugovale bi na glas, uz riječi: „*Šta si nas tako mlada napustila*“ - „*Nedostajati ćeš nam*“ - „*Pozdravi one koji su prije tebe otišli*“ - *Ljubi naše očeve i majke kad stigneš kod njih*“, itd.

5. Ono šta mene zanima je: kako to da su naricatelji već bili tamo, šta se oni ne pozivaju nakon smrti? Pretpostavljam da su se Jair i njegova žena, zbog stanja njihove kćeri, htjeli pripremiti za ono neizbježno šta je dolazilo svakog trena, a to njezina smrt. Sigurno je njihov obiteljski liječnik bio taj koji im je rekao da će njihova kćer ubrzo umrijeti. Zato su već kod njih bili obitelj, prijatelji, farizeji, književnici, i profesionalni naricatelji – znali su da je kraj blizu, i zbog toga su htjeli da budu spremni za ono šta dolazi nakon, a to je ceremonijalni obredi sprovoda.

⁹ Definicija teze: stav koji treba dokazati, obraniti; postavka, tvrdnja

¹⁰ (Marko 9, 1-8) Isusovo preobraženje dok je imao sastanak sa Mojsijem i Ilijom, (Marko 13, 3-8) Isus razgovara nasamo sa trojicom učenika svezi nevolja koje čekaju njihov narod, (Marko 14, 32-42) Isus proživljava tjeskobu u Getsemanskom vrtu, vodi trojicu kako bi mu bili podrška kroz molitvu

¹¹ Sinonimi za naricati: jadikovati, cmizdriti, jaukati, zapomagati...

5.1. Često očekivanje nečije smrti zna okupiti najbližu rodbinu i bliske prijatelje na okup kako bi bili podrška onima koji će najviše patiti tokom gubitka voljene osobe. Još k tome, Jair je bio vrlo poznat u svome mjestu, tako da su sigurno i susjedi, i ljudi iz zajednice, dolazili kako bi pokazali svoju podršku Jairu i njegovoj supruzi. Uglavnom, ja vjerujem da je njihova kuća bila već danima puna ljudi. To je razlog zašto su naricatelji već bili tamo.

5.2. Ok, znači Isus ulazi u kuću s Jairom, unutra je mnoštvo ljudi, svi plaču i tuguju. Isus odlučuje da ih zaustavi i govori na glas; „*Nemojte plakati, nije umrla, ona samo spava.*“

Reakcija svih ukućana je ono šta je mene navelo u smjeru da kažem kako biram opciju pod broj 2) koju sam naveo iznad kao mogući scenarij. (p. 4.2.)

Vjerujem da je njihov smijeh, njihova momentalna javna reakcija na riječi koje je izjavio Isus...bila samo vidljiv dokaz Isusu i njegovim učenicima, šta su ionako već iznutra mislili o njemu i njegovoj službi.

5.3. „*Ona samo spava*“ - kaže Isus. Šta je Isus mislio pod tim riječima? Mnogi biblijski učitelji povezuju njegovu izjavu ovdje sa događajem gdje je Isus rekao iste riječi prije Lazarovog uskrsnuća.¹²

Oni govore da je u oba događaja Isus htio objasniti narodu da „spavanje“ znači „prva smrt“.

Ok...znamo da JE Biblijska perspektiva kako čovjek mora proći dvije smrti, jedna se događa tokom ovog života, gdje idemo svi u bezdan, a druga se događa na Sudnji dan, gdje Bog diže sve mrtve iz groba, i onda odlučuje tko će živjeti u njegovom kraljevstvu, a tko će umrijeti po drugi put, to jest otići u svoje uništenje. I zato Isus koristi riječ „spavanje“ kao sinonim za „prvu smrt.“ I to JE istina, biblijski učitelji su upravo kada kažu da Isus zbog svega navedenog iznad koristi riječ „spavanje.“

Ali, ne slažem se u potpunosti s njima, vjerujem da Isus u događaju sa Jairom govori o doslovnom spavanju koje je potrebno svakom ljudskom biću nakon aktivnog dana, ili bolesnoj osobi koja je umorna od svoje bolesti – i onda više spava nego inače.

5.4. Naime, iako se u oba događaja spominje riječ spavanje, kontekst samih događaja je potpuno različit. Da bi razumjeli kontekst ovog događaja, trebamo krenuti od stiha gdje je Isus rekao Jairu, njegovoj ženi, i svojim učenicima: „*Ne smijete nikome reći šta se ovdje dogodilo.*“ Tekst kaže da im je oštro naložio da ne govore nikome. Ako kroz Isusovu izjavu tumačimo ovaj događaj, sve ostalo polako sjeda na svoje mjesto ja vjerujem. U nekoliko navrata je Isus koristio istu zapovijed; „*Nemojte ovo nikome reći!*“¹³ Zašto je to radio? Vidimo da je slučaju uzetoga iz Geresase rekao; „*Idi i reci svima šta ti Bog učini.*“¹⁴ Zašto je negdje Isus zapovjedio: „*Idi i reci svima šta ti je Bog učinio*“, a drugdje bi zabranjivao da se priča o istome?

5.5. Moramo razumjeti da je Isus bio jako dobar taktičar, on je morao vagati konstantno: šta se gdje može saznati, a šta ne može. A sve je bilo usko povezano sa njegovom nadolazećom smrti, ali ne samo sa njegovom smrti i s njim, nego i sa ljudima s kojima je on bio povezan tokom svoje službe. Preuranjeno pumpanje istine da je on onaj koji može i mrtve uskrsnuti bi zasigurno dovelo farizejsku sljedbu pred gotov čin gdje odlučuju ubiti Isusa.

¹² (Ivan 11, 11-15)

¹³ (Marko 1:44, 7:36, 8:26)

¹⁴ (Luka 8, 39)

Na kraju, to i je bio glavni okidač - pričam o javnom događaju gdje Isus diže Lazara iz mrtvih pred svima – gdje su farizeji skupa sa svećenicima odlučili ubiti Isusa. Isto tako, trebamo uzeti u obzir da svi događaji, gdje je on zapovjedio: „*Nemojte reći nikome...*“ - su se dogodili u Galileji. Isus je bio iz Galileje i njegovi učenici su bili iz Galileje. Imajući to na umu, Isus je sigurno štitio i svoje učenike, nije htio da ih dovode u situaciju koja bi potencijalno prerano dovela i njih samih u nekakvu vrstu opasnosti.

5.6. Isus je bio dobar taktičar...to je ono šta se događa ovdje ja vjerujem, Isus govori svima da kćer od Jaira spava, i da će je on sada izliječiti. Pazite, svi ukućani su znali da Isus može izliječiti žive, iako im se to nije sviđalo, da on ima takvu moć, zamislimo kako bi reagirali kada bi pred svojim očima vidjeli da Isus ima autoritet dignuti nekoga iz mrtvih.

To bi ih sablaznilo, rekli bi svima, vijest bi se proširila brzo i do Sanhedrina, koji bi reagirao kako je i reagirao nakon Lazarovog uskrsnuća. I zato, znajući njihovo srce, Isus zna da bi to dovelo njega, njegove učenike, Jaira, i njegovu ženu, u potencijalnu opasnost. I to je ono šta je on htio izbjeći.

6. „*Ona samo spava*“ – je rekao Isus. Nakon šta su se svi dobro nasmijali, Isus tjera svih van iz sobe gdje je ležala mrtva curica od dvanaest godina. S njime u sobi su samo ostali; Jair, njegova žena, Petar, Ivan i Jakov. Uzeo je curici ruku i rekao: „*Djevojčice ustani!*“ I ona je hvala Bogu ustala. Možemo li zamisliti radost ovih roditelja, pozitivnu zbunjenost u dušama njegovih učenika: „*Čekaj malo, naš učitelj diže ljude iz mrtvih...wow.*“

6.1. Za razliku od mnogih događaja gdje je Isus htio kroz čudesa istaknuti neku teološku istinu – znači planirao je – ovaj događaj nije bio planiran. Drugim riječima, Isus nije imao nikakav motiv ovdje osim šta se sažalio nad Jairom i odlučio mu ozdraviti kćer. Ključna riječ je: „ozdraviti“, a ne „oživjeti.“ Ali tokom putovanja prema kući od Jaira, Isus dobiva vijest da je djevojčica umrla, on se snalazi u toj situaciji, govori svima da ona doslovno spava, ulazi u sobu, i čini nešto šta do sada nije učinio, oživljava ljudsko biće. Kao čovjek, on razumije da ga njegovo djelo dovodi u potencijalnu preuranjenu opasnost, ali je ipak to učinio. Nije si mogao pomoći, Jairov vapaj je bio prejak.

S tim svime rečeno, Isus se morao snalaziti i nositi sa situacijama kao i svaki drugi čovjek, one su bile ponekad nepredvidive i teške za nositi se s njima.

6.2. Idemo polako prema kraju, za razliku od drugih ukućana, učenici od Isusa, roditelji od djevojčice su znali da Isus ima autoritet uskrsnuti nekoga iz bezdana. Iako se dogodilo neplanski, nova teološka istina je bila otkrivena nekolicini. I tako je moralo ostati do daljnjega, vidimo u tekstu da im je oštro naložio da ikome govore o tome. Za kraj, budimo očevi kao Jair, učimo svoju djecu o Biblijskoj perspektivi jer ih volimo najviše na svijetu, nema veze šta nam se danas većina svijeta smije jer to činimo, nema veze šta nam to možda ruši stupove poštovanja koje smo izgradili tokom naših života živeći u zajednici sa drugim ljudima. Budimo takvi očevi. Isto tako, budimo kao naš učitelj Isus: „**Mudri kao zmije, a bezazleni kao golubovi.**“¹⁵ Baš to je on bio u ovom događaju; bio je nevin kao golub prema Jairu i njegovoj kćeri, ali i mudar kao zmija prema ukućanima: „*Ona samo spava*“ - trebalo se snaći i reći to u tom trenutku. To samo može mudar čovjek učiniti. Budimo kao Isus.

15 (Matej 10, 16)